

"Sorg är själviskhetens slagg"

Se till att ingen kan se sorg eller smärta i ditt ansikte, när du sprider ditt offers vällukt i din världsliga omgivning. Guds barn skall alltid så frid och glädje. (Plogfåran, nr. 59)

7 april

Och om vi är Guds barn, hur kan vi då vara sorgsna? Sorg är själviskhetens slagg. Om vi vill leva för Gud kommer vi aldrig att sakna glädje, även om vi upptäcker våra fel och vårt elände. Glädjen finner en

väg in i vårt böneliv i så hög grad att vi inte kan undgå att brista ut i sång. För vi älskar, och att sjunga hör förälskade till.

Om vi lever våra liv på detta sätt, kommer vi att skänka världen frid. Vi kommer att visa andra att det är attraktivt att tjäna Herren, för *Gud älskar en glad givare*. Kristna är vanliga människor i samhället, men deras hjärtan svämmas över av den glädje som kommer när man föresätter sig att, ständigt hjälpt av nåden, göra Faderns vilja. Och en kristen känner sig inte som ett offer, mindervärdig eller betvingad. En kristen går med högburet huvud, för han är människa och ett Guds barn.

Vår tro förlämnar dessa dygder, som ingen någonsin borde låta bli att odla, deras fulla innebörd. En kristen bör inte ligga någon annan efter i att vara mänsklig. Därför kan den som följer Kristus - inte genom egna

förtjänster, utan genom Herrens nåd
- förklara för dem som står i deras
omgivning vad dessa ibland
misstänker men inte riktigt kan inse:
att den sanna lyckan, den äkta viljan
att tjäna nästan, endast kommer
genom vår Återlösares Hjärta, som är
perfectus Deus, perfectus homo. (Guds
vänner, nr. 92-93)

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/dailytext/
sorg-ar-sjalviskhetens-slagg/](https://opusdei.org/sv-se/dailytext/sorg-ar-sjalviskhetens-slagg/)
(2026-03-10)